

13.04 wtorek

Wiosenne powroty

Poznajemy budowę ptaka.

I. „Magiczny trójkąt”- przekształcanie trójkąta.

Rysujemy dziecku trójkąt na środku kartki, dziecko ma go wykorzystać do stworzenia ptaka, dorysowując brakujące elementy (dziób, głowa, nogi, ogon, skrzydła) i koloruje.

II. Co słychać panie bocianie?- słuchanie opowiadania M.Strękowskiej-Zaremby „Ptaki”.



Dziecko ogląda zdjęcie bociana i wypowiada takie słowa, jakie chciałoby mu powiedzieć na powitanie, np. *Witaj bocianie. Cieszę się, że wróciłeś.*

Słuchanie opowiadania.

Zadzwoiła babcia, ta, która mieszka pod miastem, na wsi, i powiedziała, że upiekła ulubione ciasteczka Ady. – Przyjedźcie do nas? – zapytała.

– No pewnie! – zapewniła Ada i dotąd namawiała rodziców, aż się zgodzili na wspólny wyjazd.

– Gdzie ciasteczka? – zapytała, gdy tylko zobaczyła babcię.

Olek nie był smakoszem ciasteczek, za to lubił towarzystwo dziadka. Odnalazł go w sadzie obok domu.

Dziadek obserwował niebo przez lornetkę. Olek zadarł głowę. W oddali zobaczył jakieś drobne punkciki.

– Bociany wracają. Co za widok! – dziadek uśmiechnął się promiennie.

– Naprawdę?! – Olek rzucił się biegiem do samochodu po swoją lornetkę. Po chwili był już z powrotem. –

Zdażyłem?! Jeszcze je widać?! – pytał zdyszany.

Trzeba wam wiedzieć, że lornetki przybliżają i powiększają obraz, więc widok był niezwykły.

Olek tak bardzo zagapił się w niebo, że nawet nie zauważył Ady, która przybiegła za nim z własną małą lornetką. Patrzył na szybujące po niebie bociany. Widział ich rozłożone skrzydła, długie, wyciągnięte szyje, czerwone dzioby, a gdy poprawił ostrość, zobaczył nawet pojedyncze pióra w ogonach. Ptaki prawie nie poruszały skrzydłami, a jednak sunęły po niebie jak papierowe samoloty albo małe szybowce niesione wiatrem.

– Też chciałbym tak latać. Szkoda, że nie mam skrzydeł – westchnął.

Dziadek się uśmiechnął. – Ptaki mogą latać nie tylko dzięki skrzydłom. Ich waga też jest ważna. Są lżejsze niż my, bo mają lekkie dzioby i nieduże głowy. No i nie posiadają zębów, żeby mniej ważyć. Na niebie było tłoczno jak na autostradzie. Nie tylko bociany wracały do domu na wiosnę. Leciwały szpaki, pliszki i zięby. Jedne zawzięcie trzepotały skrzydełkami, inne machały nimi tylko od czasu do czasu.

– Mógłbym na nie patrzeć bez końca. Żałuję, że tak późno poświęciłem się obserwowaniu przyrody. Wierzcie mi, że jest to wyjątkowa przyjemność – mówił dziadek. – Nawet nie wiecie, co wyprawiają zwierzęta, gdy sądzą, że nikt ich nie widzi. Takich zabaw, psot i tańców nigdzie indziej nie zobaczycie. Olka najbardziej zainteresowały zwierzęce psoty. – Pokażesz nam te psoty? – spytał.

– Oczywiście, wybierzemy się do lasu jutro z samego rana. Babcia pomoże nam przygotować kanapki i termos z ciepłą herbatą. Zabierzemy też mapę terenu i to, co najważniejsze dla obserwatorów przyrody... – dziadek spojrzał pytająco na wnuki.

– Ciasteczka! – wykrzyknęła Ada.

Olek popatrzył na siostrę z politowaniem. – Lornetki – poprawił ją.

Ich głosy wywabiły z domu tatę. Spojrzał w niebo na szybujące ptaki i westchnął, podobnie jak wcześniej Olek: – Chciałbym latać jak ptaki.

– Lepiej nie. Musiałbyś wyrwać wszystkie zęby, a i tak byłbyś za ciężki – mądrze zauważył Olek.

– Głowę też masz za dużą – dodała Ada.

– Nie mówiąc o braku skrzydeł – dorzucił rozbawiony dziadek.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Poznanie budowy ptaka

Natura cały organizm ptaka wyposażyła w cechy, które umożliwiają mu latanie, np. kości ptaka są zupełnie inne niż kości innych zwierząt. Są dużo lżejsze, gdyż znajduje się między nimi wiele pustych

przestrzeni. Ptaki nie mają zębów, co także zmniejsza ich ciężar ciała. Pokryte są piórami, które spełniają wiele funkcji. Ptak ma skrzydła, które wykorzystuje do radzenia sobie z oporem powietrza. Rodzic zachęca dziecko do uważnego obserwowania ptaków podczas zabaw w ogrodzie i na spacerze.

- Ptaki różnią się zewnętrznie wielkością, ubarwieniem, kończynami, ogonami i dziobami. Najmniejszym ptakiem na świecie jest koliber, a największym – struś afrykański. Najbardziej kolorowymi ptakami w Polsce są m.in. kraska, bażant, wilga, dzięcioł, szczygieł, sówka. Najdłuższy dziób ma pelikan australijski. Dzioby ptaków są dostosowane do rodzaju spożywanego pokarmu. Dziób wszystkożercy szpaka czy wrony jest niezbyt duży, ostry na końcu i przeważnie czarny. Dziób ziarnożercy, np. wróbla, jest krótki i szeroki. Służy do rozłupywania twardych nasion. Dziób owadożercy, np. jaskółki, jest podobny do dzioba ziarnożercy. Dzięki niemu ptak może łapać niewielkie owady. Dziób ptaków drapieżnych, np. orła, jest masywny i mocno zagięty. Umożliwia schwytanie zdobyczy. Dziób ptaków, które kują w drewnie, jest średniego rozmiaru, ale na końcu bardzo ostry. Musi bowiem przekuć korę drzewa. Bocian zaś ma dziób długi, bo poluje na zwierzęta, które zamieszkują podmokłe łąki.

Ptaki, które wracają wiosną do Polski



Ćwiczenia gimnastyczne (piłka)

- toczenie piłki do siebie w siadzie
- rzuty piłki do rodzica i odwrotnie w różnych pozycjach (stanie, klęk, siad)
- rzucanie i łapanie piłki nad sobą
- toczenie piłki wokół siebie
- utrzymywanie piłki na podudziach. Dziecko leży na plecach z nogami ugiętymi, uniesionymi nad podłogę. Na ustawionych poziomo podudziach kładą piłkę, starają się jak najdłużej utrzymać piłkę na nogach.
- podanie piłki dołem i górą.
- żuki toczące kulki. Dziecko chodzi na czworakach, popychając piłkę głową. Piłka powinna być popychana czołem.
- podskoki z piłką trzymaną między kolanami.

III. Spacer – szukanie budek lęgowych i gniazd ptasich

- *Odgłosy dzięcioła* – (deseczka, patyczek)

Rodzic wystukuje jakiś rytm, a zadaniem dziecka jest jego powtórzenie.

- *Budka lęgowa*- zabawa konstrukcyjna

Dziecko buduje z dostępnych klocków budkę lęgowa dla ptaka. Podaje nazwę ptaka dla którego zbudowało budkę.